

Begrundelse

Der er mangel på deres arbejdskraft, men de kan ikke blive uddannet, da der i snit kun udbydes ca. 30 praktikpladser i alt for neurofysiologi- og audiologiassistenter hvert år.

Svar (7/4 98)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Sundhedsstyrelsen:

»Uddannelsen til hospitalsteknisk assistent (audiologiassistent og neurofysiologiassistent) reguleres af Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 669 af 11. juli 1996. Det er en 2½ årig erhvervsuddannelse, og med fagligt udvalg c/o Amtsrådsforeningen.

Skoleundervisningen udgør 45 uger (fællesfag og specialfag) og foregår på Frederiksberg Tekniske Skole. Praktikuddannelsen udgør 1½ år af uddannelsen og er opdelt i 3 perioder med uddannelsesaftale med sygehuse, der kan sikre målopfyldelse inden for henholdsvis audiologiske assistentopgaver og neurofysiologiske assistentopgaver. Der er ikke i bekendtgørelsen nærmere oplysninger om afdelings-/laboratorietyper, der skal medvirke.

Undersøgelser ved høreproblemer og teknisk høreapparatilpasning henholdsvis neurologiske undersøgelser (bl.a. elektroencefalografi og elektromyografi) vil dog i sygehusvæsenet kun foregå få steder, hvilket begrænser udbuddet af praktikpladser. Høreapparatilpasning er i nogle tilfælde flyttet til eksterne høreklinikker, der kan indgå i uddannelsen.

Det faglige udvalg godkender hver enkelt praktikplads.

Sundhedsstyrelsen er fra materiale fra Fagligt udvalgs møder vidende om, at man den 24. november 1997 har drøftet praktikpladssituationen på audiologiuddannelsen, herunder nedsettelse af arbejdsgruppe, der bl.a. skulle se på praktikpladssituationen.

Amtsrådsforeningen blev på mødet opfordret til at nedsette den nævnte arbejdsgruppe.

Derefter har Amtsrådsforeningen valgt at forespørge alle amter om praktikpladsproblemer for hospitalsteknisk assistentuddannelse, og kan formentlig sammenfatte besvarelsen inden for nærmeste fremtid.

Erhvervsskoleafdelingen oplyser også at have ministerspørgsmål om sagen. Der optages

15-20 årligt. Der er frit optag og ansøgere nok, men for få uddannelsessteder på sygehuse, herunder for få udlærte assistenter.

Ifølge Danmarks Statistik 1997:9: »Elever ved erhvervsfaglige uddannelser 1. oktober 1995 – 30. september 1996« var bestanden i 1995: 26 og i 1996: 31 elever. 14 personer fuldførte uddannelsen i perioden.

Det er således Sundhedsstyrelsens opfattelse, at Fagligt Udvalg og Amtsrådsforeningen, som de uddannelses- og dimensioneringsansvarlige, har taget fat om problemet og formentlig vil fremkomme med mulige løsningsforslag i nærmeste fremtid.«

Jeg kan tilslutte mig Sundhedsstyrelsens svar.

Spm. nr. S 80

Til sundhedsministeren (31/3 98) af:

Jens Hald Madsen (V):

»Er det korrekt, at pårørende til personer, som er registreret som organdonorer, har ret til at modsætte sig dette ønske, og vil ministeren i bekræftende fald oplyse, om ministeren vil tage initiativ til at ændre dette?«

Svar (8/4 98)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Det er rigtigt, at pårørende til en afdød kan modsætte sig organdonation, skønt afdøde via donorregisteret har sagt ja til at afgive organer. Dette fremgår af bemærkningerne til lovforslag om ligsyn, obduktion og transplantation m.v., idet det her forudsættes, at lægerne i overensstemmelse med hidtidig praksis og lægeetiske principper vil undlade at foretage transplantation i tilfælde, hvor afdøde har udtalt sig for et sådant indgreb, men de pårørende modsætter sig transplantation. Denne mulighed for, at de pårørende kan afslå donation, skønt afdøde har givet tilladelse er udtryk for en afvejning mellem på den ene side hensynet til den enkeltes ret til selv at bestemme og på den anden side hensynet til organmodtageren og de pårørende.

Det er min opfattelse, at en ændring af de pårørendes ret til at modsætte sig organdonation i tilfælde, hvor afdøde har udtalt sig for, vil give anledning til mange uværdige situationer,